

Εορτασμός της Παναγίας του Κύκκου- Ατταλειώτισσας στον Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου

Ο Ι.Ν.

Κοιμήσεως Θεοτόκου Τάυρου πανηγυρίζει την Κυριακή των Μυροφόρων τη 26η Απριλίου επί τη εορτή της θαυματουργού εικόνας της Παναγίας του Κύκκου (Τσικοπαναγιά Αττάλειας).

Πρόγραμμα Ακολουθιών

Σαββάτο ώρα 7:00 μ.μ. ΜΕΓΑΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Κυριακή ώρα 7:00-10:30 π.μ. ΟΡΘΟΣ & ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κυριακή ώρα 10:30 π.μ. ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

Κυριακή ώρα 7:00 μ.μ. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ-ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ Συγκοινωνίες

Ηλεκτρικός Σταθμός Ελευθέριος Βενιζέλος-Τάυρος

Λεωφορείο 850 Κάτω Πετράλωνα-Στάσις στον Ι.Ν. από οδό Αθηνάς

Λεωφορείο 049 Αθήνα-Πειραιά Στάσις Τάυρος

Λεωφορείο 815 Γουδή-Τάυρος Στάσις Τάυρος

Με αφορμή την Μεγάλη Εκκλησιαστική Πανήγυρη του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου και Παναγίας του Κύκκου Τάυρου (Παναγίτσας), την Κυριακή των Μυροφόρων, σας παρουσιάζουμε ένα αφιέρωμα, καθώς το ιστορικό της θαυματουργής εικόνας όπως το διδαχτήκαμε από τους παππούδες και τους πατέρες μας, που με κίνδυνο της ζωής τους μετέφεραν αυτόν τον ανεκτίμητο θησαυρό, από τα άγια χώματα της Αττάλειας και σήμερα κοσμεῖ τον Δήμο μας και παρέχει την ευλογία σε όλους τους Ατταλειώτες – Ταυριώτες, για να θυμούνται οι παλαιοί και να μαθαίνουν οι νέοι.

Οἱ χριστιανοί τῆς Ἀττάλειας μέ ἰδιαίτερη εὐλάβεια τιμοῦσαν τήν Θαυματουργή Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Κύκκου – Τζίγκο Παναγιά, ὅπως τήν ἀποκαλοῦσαν μέ τήν τοπική προφορά – ἡ ὁποία εἶχε τοποθετηθεῖ σέ περίοπτη θέση στόν ναό τοῦ Ἀγ. Νικολάου τῆς Ἀττάλειας.

Ἐκτός ἄλλων ἐκδηλώσεων σεβασμοῦ καί εὐλαβείας οἱ Ἀτταλειῶτες κάθε Δευτέρα πρωί, πρὶν νά πᾶνε στίς δουλειές τους περνοῦσαν καί προσκυνοῦσαν τήν ἱερή αὐτή Εἰκόνα καί ζητοῦσαν τή Χάρη τῆς Παναγίας Μητέρας. Πολλά θαύματα τῆς Παναγίας εἶχαν ἰδεῖ στή ζωή τους. Ἀκόμα καί παράλυτη κόρη εἶχε θεραπεύσει θαυματουργικά.

Ἡ Εἰκόνα αὐτή ἦταν (καί ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει, ὅπως θά δοῦμε στόν Ἱ. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Τάυρου Ἀθηνῶν) πολύ παλαιά. Εἶναι πιστό ἀντίγραφο τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία φυλάσσεται στήν Ἱ. Μονή Κύκκου τῆς Κύπρου. Ὁ Ἀτταλειώτης Μητροπολίτης τῆς Ἀγκύρας Σεραφεῖμ στό εἰδικό σύγγραμμά του «Περί τῆς Μονῆς τοῦ Κύκκου εἰς τήν Κύπρον καί τό ὁποῖο ἐκδόθηκε τό 1780 στή Βενετία γράφει:

Μία ἀπό τίς τρεῖς εἰκόνες τῆς Θεοτόκου πού ἀγιογραφήθηκαν ἀπό τόν Ἀπόστολο καί Εὐαγγελιστή Λουκᾶ μέσω Αἰγύπτου μεταφερόταν στήν Κωνσταντινούπολη. Ἄγνωστον γιά ποιόν λόγο τήν ἔφεραν καί τήν κατέθεσαν στήν Ἀττάλεια. Ἐκεῖ διαφυλάχθηκε ἐπί μακρόν διάστημα.

Ὅταν τόν δόν αἰῶνα ἐπί αὐτοκράτορα Ἡρακλείου ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν Χοσρόης κυρίευσε τήν Ἀττάλεια ἡ ἱερή εἰκόνα μεταφέρθηκε στήν Κύπρο. Ὅμως τόν 7ον αἰῶνα καί ἐκεῖ κινδύνεψε ἡ εἰκόνα ἀπό τίς ἐπιδρομές τῶν Σαρακηνῶν στό νησί. Γιά νά προστατεύσουν τήν Εἰκόνα τήν μετέφεραν στήν Κωνσταντινούπολη, στό αὐτοκρατορικό παλάτι.

Κατά μία ἄλλη παράδοση, τήν ὁποία δέν ἀναφέρει ὁ Ἀγκύρας Σεραφεῖμ, γύρω στά 1100 μ.Χ. ὁ βυζαντινός διοικητής τῆς Κύπρου ἄρχοντας Μανουήλ Βουτομίτης, μετά ἀπό θαυματουργική θεραπεία του ἀπό ἕναν γέρο ἐρημίτη, τόν Ἡσαΐα, δέχτηκε νά πᾶνε μαζί στήν βασιλεύουσα καί νά ζητήσουν ἀπό τόν αὐτοκράτορα τήν ἱερή Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἡ ὁποία εἶχε σταλεῖ παλαιότερα ἀπό τήν Κύπρο στήν Κωνσταντινούπολη.

Όταν ο αυτοκράτορας Αλέξιος Κομνηνός δέχθηκε σέ ακρόαση τόν ἄρχοντα Βουτομίτη καί τόν ἐρημίτη Ἡσαΐα καί ἄκουσε τό αἴτημά τους ἐπιφυλάχτηκε νά ἀπαντήσῃ, διότι δέν ἤθελε νά στερηθεῖ τήν χαριτόβρυτη εἰκόνα. Όταν ὅμως ἡ μονάκριβη κόρη του ἀρρώστησε βαριά καί θεραπεύτηκε μέ τήν προσευχή τοῦ γέροντα ἐρημίτη, ἀντιλήφθηκε πώς ἦταν θέλημα Θεοῦ νά δώσει τήν Εἰκόνα.

Ἔτσι, ὄχι μόνον παρέδωσε τήν ἱερή Εἰκόνα, ἀλλά καί χορήγησε τά ἀπαιτούμενα χρήματα γιά τήν ἀνέγερση τοῦ μοναστηριοῦ, στό ὁποῖο θά τήν τοποθετοῦσαν.

Τό τελευταῖο, τό ἀναφέρει καί ὁ Ἀγκύρας Σεραφεῖμ : Ἐπί αυτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ μεταφέρθηκε ἡ Εἰκὼν τῆς Θεομήτορος μετά περισσῆς μεγαλοπρεπείας, δι' αὐτοκρατορικοῦ πλοίου πάλιν εἰς τήν Κύπρον καί κατετέθη εἰς τήν ἐπὶ τούτῳ βασιλικοῖς ἀναλώμασιν ἰδρυθεῖσαν μεγαλῶνυμον ἱεράν Μονήν τοῦ Κύκκου. Ταύτης τῆς εἰκόνης ἀντίτυπον ἦτο ἡ εἰς τήν Ἀττάλειαν ὑπάρχουσα εἰκὼν τῆς Παναγίας καί δι' αὐτό λέγεται «Παναγία τῆς Κύκκου».

Ἡ φήμη τῆς θαυματουργῆς αὐτῆς Εἰκόνας ἔφθασε παντοῦ καί πολλοί ζητοῦσαν νά ἔχουν ἀντίγραφό της. Ἔτσι ὑπάρχουν ἀντίγραφα εἰκόνων ἀπό τόν 13ον αἰῶνα καί μετά σέ διαφόρους ναούς τῆς Κύπρου, στό Σινᾶ καί ἄλλοῦ.

Ἡ θαυματουργή Εἰκόνα εἶναι διαστάσεων 75 ἐκ. x 55 ἐκ. Στό κέντρο τῆς εἰκόνας ἀπεικονίζεται ἡ Κυρία Θεοτόκος, βαστάζουσα ἐκ δεξιῶν Της τόν Σωτήρα Χριστό καί ἔχουσα τό πρόσωπόν Της γυρμένο πρός Αὐτόν. Στό δεξιό μέρος τῆς Παναγίας μας καί τοῦ Θ. Βρέφους, ἀπεικονίζεται κάτι ὁμολογουμένως σπάνιο γιά τίς εἰκόνες αὐτές, ἡ μορφή τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος φέρεται στραμμένος πρός τήν Θεοτόκον βαστώντας ἕναν ἀγιογραφικόν κάλαμον, παρέχων τήν ἐντύπωσιν ὅτι ζωγραφίζει Αὐτήν. Δεξιά καί ἀριστερά τῆς κεφαλῆς τῆς Θεοτόκου εἶναι ἀγιογραφημένοι οἱ Ἀρχάγγελοι Γαβριήλ καί Μιχαήλ.

Εἰς τό ἐπάνω μέρος τῆς Εἰκόνης καί ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τῆς Θεομήτορος εἶναι ἀγιογραφημένη ἡ παράσταση τῆς Ἀγ. Τριάδος (Σύνθρονον), περιστοιχιζομένης ὑπό ἀγγελικῶν ταγμάτων. Ὅλη ἡ Ἱ. Εἰκόνα εἶναι καλυμμένη μέ κάλυμμα («πουκάμισο»), ἀπό χρυσό καί πλατίνα, ἐξόχως δέ στήν κεφαλή τῆς Θεοτόκου ὑπάρχει βασιλικόν στέμμα, στολισμένο μέ διαμάντια καί ἄλλους πολυτίμους λίθους.

Κάτωθεν τῆς Εἰκόνας ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία μᾶς παρέχει μᾶλλον τήν ἡμερομηνία κατασκευῆς τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ «πουκαμίσου»: ΔΕΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΟΥΛΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ 1875 ΜΑΡΤΙΟΥ 20. Δυστυχῶς ἀπό τίς πολυποίκιλες ταλαιπωρίες τῆς Εἰκόνης, ἡ μορφή τῆς Παναγίας μας ἀμυδρῶς φαίνεται, ἔχουσα ὑποστῇ μεγάλη καταστροφή, ὡς ἐπίσης σέ μεγαλύτερο βαθμό ἡ μορφή τοῦ Χριστοῦ. Σέ καλύτερη κατάσταση βρίσκονται οἱ μορφές τοῦ Ἀπ. Λουκᾶ, τῶν δύο ἀρχαγγέλων, ὡς καί τῆς παραστάσεως τῆς Ἀγ. Τριάδος.

Οἱ Ἀτταλειῶτες ἀρχικά γιόρταζαν τήν θαυματουργή εἰκόνα τήν 8η Σεπτεμβρίου, ἡμέρα τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Κάποια χρονιά ὅμως, ξημερώματα Κυριακῆς

τῶν Μυροφόρων, ἐνῶ γινόταν ἀγρυπνία στόν ναόν τοῦ Ἀγ. Νικολάου τῆς Ἀττάλειας, ἡ Παναγία μας θεράπευσε θαυματουργικά καί κατέστησε ἀπόλυτα ὑγιῆ μιά κοπέλλα ἐκ γενετῆς παράλυτη. Ἐκτοτε οἱ χριστιανοί τήν γιόρταζαν δύο φορές τόν χρόνο, στίς 8 Σεπτεμβρίου καί τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων, σέ ἀνάμνηση τοῦ τελεσθέντος θαύματος.

Ἀναφέρονται πολλά ἀκόμη θαύματα τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Εἰκόνας. Ἐνα ἀπό αὐτά εἶναι καί ἡ θεραπεία Τούρκου παράλυτου, τοῦ ὁποίου ὁ πατέρας πρόσφερε σάν «τάμα» μιάν καμήλα.

Κατά τόν διωγμόν τοῦ 1922 ὁ Ἱερέας τῆς Ἀττάλειας π. Παγκράτιος, (ἀδελφός τοῦ τότε Μητροπολίτη Πισιδίας, Ἐξάρχου Ἀτταλείας κ.λπ. Γερασίου Τανταλίδη) μέ τόν Παιδονόμον τῆς Ἀττάλειας Παναγιώτη Χατζηεσμέρη, μέ πολλές προφυλάξεις καί πολλή εὐλάβεια μετέφεραν τήν ἱερή Εἰκόνα στήν Ἑλλάδα. Ἀρχικά τήν τοποθέτησαν σέ ναό τοῦ Πύργου Ἡλείας. Ἐνα χρόνο ἀργότερα τήν μετέφεραν στό Θησεῖο, στήν Ἐκκλησία τοῦ Ἀγ. Φιλίππου, καί τόν Αὐγούστο τοῦ 1929 στό προσωρινό ναό τῆς Παναγίας στόν Ταῦρο. Σήμερα βρίσκεται στόν Ἱ. Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Ταύρου, π

ού κτίστηκε μέ πρωτοβουλία τοῦ «Συλλόγου Ἀτταλειωτῶν – Ἀλαῖωτῶν».

Ἐκεῖ κάθε χρόνο τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων προσέρχονται οἱ Ἀτταλειῶτες καί πανηγυρίζουν τήν «Τζίγκο-Παναγιά» ὅπως καί στήν Ἀττάλεια.

Πηγή: mikrasiatis.gr